

ในป่าลึกท่ามกลางหมู่ชาตีม้าหลัง มีถิ่นไม้ใหญ่ต้นหนึ่งที่ออกผลดกสะพรุ้ง และมีธรรมาชาติเจ้าเวส เพราะได้รับตามหุ้มหิน จากแม่ไม้ดกดา

ผลของมันเป็นแหล่งอาหารอันโอชะที่ดึงดูดฝูงนกแก้วให้บินมาอาตังทุกที

โอ... นั่นไม่ตองกินแล้วมีถิ่นไหนที่มีธรรมาชาติเจ้าเวสที่นั่นท่าก่อนละ

ในบรรดานกเหล่านั้น มีพญานกแก้วชื่อ สุรราชระดมอยู่ด้วย

แต่แล้ววันหนึ่งถิ่นไม้ใหญ่เริ่มมีอาการดริ้งค่นปอง ผลของมันเริ่มร่วงหล่นลงจนถึงดินแดน

พญานกแก้วที่รักและภาคภูมิใจจึงนึกในใจว่าไม่น่าทุกวันนี้

ท่านธรรมาชาติเจ้าเวส มีธรรมาชาติเจ้าเวส และครอบครัว

จากต้นแต่เพียงสุรราชระดมไม่พอมาจากไปไหน และจึงตองอาตังอาหารจากที่อื่นอีก ๆ ที่หลงเหลืออยู่ และนำจากแม่ไม้ดกดา ส่งประทั้งชีวิต

นั่นไม่มีถิ่นไหนที่ท่านจะหาแน่นอน

พระอินทร์ทรงทอดพระเนตรลงมาจากลอมวงสวรรค์ ถึงดวงมรณะพรทิจในการกระทำของพญานกแก้วสุรราชระดม

นั่นแปลกจริง... ในโลกนี้ยังมีผู้ที่ไม่ได้คิดที่แต่ตนเอง พวกเขาลือชื่ออีกหรือ?

พระองค์ซึ่งทรงแปลงกายเป็นพญานกแก้ว แล้วบินลงไปหาพญานกแก้วสุรราชระดม

ดูถนัดมือของท่านสิ เชิญมาพักผ่อนเถิด ไปแล้วไหนจะกินอะไรกัน?

โอ... นั่นเป็นเพราะว่า ถิ่นไม้ไม่มีธรรมาชาติ สอนนั่นนะสิ

ตลอดเวลาที่ผ่านไป เขาใช้อาหารมากจนหมดครอบครัว เขาจึงมีบุญคุณต่อฉันอย่างจริง

ในวันทีข้าดูแลมรณฤถ์นั้นเองมีความสุขอยู่กับเขา มากถึงขนาดไม่มีการที่นั่นก็ตองอยู่กับเขาด้วย

พระอินทร์ซึ่งทรงพอใจในคำสอนนั้นเป็นเจ้าชายจึงทรงแปลงองค์ให้สุรราชระดม

เฮล... เราใช้พินิจประการหนึ่ง เจ้าชื่อนการรับใจแล้ว?

หม่อมฉันขอเพียงให้มีความสุขหม่อมฉันกับแม่บ้านพี่นาง และมีความสุขเช่นนี้กับธรรมาชาติเจ้าเวส

พระอินทร์ซึ่งทรงประทานพรตามปรารถนาของพญานกแก้ว

นั่นไหนถิ่นไม้ที่ซึ่งเวลาทีแก่ก็บ้านและไปจึงขอมุ่แล้วถนัด

พญานกแก้วสุรราชระดมใจมากที่เพื่อนรักแล้วมาซึ่งธรรมาชาติ และผลดกออกผลดกสุรราชระดมอีกถนัด

มีธรรมาชาติจึงมีความรักใคร่ ส่งไป ประถมน่าดีต่อถิ่น และให้ทอดที่ที่นั่นจนเป็นที่อนฤกษาทูไรดีจากอะไรที่อื่น ๆ ของเจ้าบ่อน้ององพญานกแก้วสุรราชระดมไว้แน่นอน